Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Maria Muruianu)
Dosarul nr. 2r-1939/25 (2-25126252-02-2r-08102025)

D E C I Z I E

26 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

soluționând fără participarea părților, recursul declarat de Ciorbă Sergiu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, prin care a fost refuzată confirmarea tranzacției de împăcare,

în cauza civilă la cererea înaintată de Ciorbă Sergiu împotriva lui Oglindă Ion cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 02 septembrie 2025, Ciorbă Sergiu a depus o cerere împotriva lui Oglindă Ion cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu.

În motivarea cererii a invocat că la 9 noiembrie 2023, debitorul Oglindă Ion și creditorul Ciorbă Sergiu au semnat nemijlocit contractul de tranzacție în scopul prevenirii unui proces ce ar fi putut să înceapă. Litigiul pe care părțile l-au prevenit a avut ca obiect prejudiciul cauzat de către debitor creditorului, urmare a executării defectuoase a lucrărilor de construcție a acoperișului casei individuale de tip parter și mansardă pe terenul creditorului, situat în raionul Criuleni.

Susține că au semnat nemijlocit tranzacția extrajudiciară pentru a preveni un proces ce putea să înceapă, iar, în procesul de semnare a tranzacției, nu a fost atras mediatorul, după cum a menționat mai sus, contractul a fost semnat nemijlocit de părți.

Subliniază că conform p. 6-8 din tranzacție, părțile, în textul tranzacției, au stipulat următoarele clauze compromisorii: părțile de comun acord au convenit că mărimea prejudiciului material cauzat creditorului de către debitor, urmare a

executării necorespunzătoare a lucrărilor de construcție a acoperișului, este în mărime de 304 000 lei; în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligației de către debitor, acesta este obligat să achite creditorului o penalitate punitivă în mărime de 0,2% pe zi din suma indicată în p. 6 din contract.

Menționează că debitorul nu a executat tranzacția, motiv din care ultima urmează să fie confirmată de către instanță în vederea punerii în executare conform prevederilor din Codul de procedură civilă.

În drept face trimitere la art. art. 487, 488 Cod de procedură civilă, art. art. 1917, 1919, 1920 Cod civil și solicită confirmarea tranzacției din 9 noiembrie 2023, semnată între debitorul Oglindă Ion și creditorul Ciorbă Sergiu, cu eliberarea în baza acesteia, a titlului executoriu.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, a fost refuzată confirmarea tranzacţiei de împăcare din 09.11.2023, încheiată între Ciorbă Sergiu și Oglindă Ion, în scopul prevenirii unui proces civil.

Solicitarea recurentului:

La 27 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Ciorbă Sergiu a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea încheierii primei instanțe, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin admiterea cererii înaintate de Ciorbă Sergiu cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare din 09.11.2023 și eliberarea titlului executoriu.

Argumentele părților:

În argumentarea cererii de recurs, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, prin care a refuzată cererea înaintată de Ciorbă Sergiu privind confirmarea tranzacției de împăcare, or, instanța a interpretat greșit prevederile art. 1917 alin. (2) Cod civil, confundând capacitatea civilă cu statutul de întreprinzător. În Codul civil nu se regăsește nici o restricție referitor la posibilitatea încheierii unui contract de antrepriză între două persoane fizice.

Reieșind din cele menționate face referire la principiul tot ce nu este interzis, este permis, menționând că contractul de antrepriză este perfect legal, iar, constatările instanței cu privire la faptul că debitorul nu deține capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacției derivă dintr-o interpretare greșită a legii.

Susține că la caz, instanța de fond a aplicat eronat prevederile art. 1352 Cod civil și a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare, din motiv că nu poate verifica contractul de antrepriză, or acesta nici nu trebuie verificat.

Mai susține că instanța de fond a depășit limitele examinării cererii de confirmare a tranzacție și a constatat că o persoană fizică nu poate încheia și presta servicii de construcție în lipsa unei forme organizatorice juridice. Astfel, instanța de fond a negat principiul liberei contractări. Codul civil nu impune ca antreprenorul să fie întreprinzător înregistrat, ci doar să efectueze lucrarea pe riscul său. Astfel, pentru a interpreta norma în felul în care a făcut-o instanța de fond, ar însemna să declare nule toate contractele civile de reparații casnice, construcții mici sau servicii ocazionale făcute de persoane fizice, ceea ce contravine practicii și realității sociale. Nu se poate refuza accesul la justiție prin simplu fapt că instanța ridică niște dubii absolut nerezonabile și lipsite de temei de fapt și de drept.

Relatează că instanța de fond a aplicat prevederile art. 60 din Codul de procedură civilă, prevederi care nu se aplică în procedura de confirmare a tranzacției extrajudiciare, or acestea se referă la confirmarea tranzacției judiciare, adică a tranzacției care a fost semnată în cadrul unui litigiu care se află pe rolul instanței. Astfel, instanța a aplicat o normă care nu trebuia să fie aplicată la caz.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 18 septembrie 2025, fiind remisă la adresa de email al recurentului la data de 19 septembrie 2025, (f.d.20).

Astfel, recursul declarat la data de 27 septembrie 2025 de Ciorbă Sergiu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În acord cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul reține că la 02 septembrie 2025, Ciorbă Sergiu a depus cerere împotriva lui Oglindă Ion cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare din 09.11.2023 încheiată între Ciorbă Sergiu și Oglindă Ion.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 27 septembrie 2025, Ciorbă Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de împăcare.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind refuzul cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 1917 din Codul civil, care la alin. (1) prevede că, *tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. (2) Pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. (3) Tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.*

În același context, prevederile art. 1919 din Codul civil prevăd că *tranzacţia este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile. Tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. În lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.*

Iar, conform art. 1920 alin. (1)-(5) din Codul civil, *tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat. Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:*

a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;

b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunţarea rezoluţiunii tranzacţiei judiciare este în drept să nu admită acţiunea dacă partea îndreptăţită poate să evite consecinţele neexecutării tranzacţiei prin obţinerea executării ei silite sau prin obţinerea de despăgubiri.

În conformitate cu art. 487 Cod de procedură civilă, *cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului. (2) Tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Prezentul capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.*

Potrivit art. 489 Cod de procedură civilă, *cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei. (2) Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal. (3) Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.*

Totodată, potrivit art. 32 alin. (2) din Legea nr. 137 din 03.07.2015 cu privire la mediere, *tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative.*

În virtutea legii, judecătorul urmează să clarifice condițiile încheierii tranzacțiilor de împăcare. În acest sens, este important de a menționa că confirmarea unei tranzacții de împăcare și eliberarea titlului executoriu nu este o simplă formalitate. Judecătorul este obligat să verifice împrejurările încheierii tranzacției de împăcare pentru a da putere de lucru judecat acesteia.

Astfel, Colegiul constată că potrivit pct. 1 al contractului de tranzacție anexat la materialele cauzei se atestă faptul că actul juridic ce a dat naștere raportului juridic obligațional dintre Ciorbă Sergiu și Oglindă Ion este contractul de antrepriză nr. 1 din 02.05.2022.

Conform art. 1352 Cod civil, *prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atît producerea sau transformarea unui bun, cît şi obținerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.*

Prin urmare Colegiul constată că contractul de tranzacție a cărei confirmare se cere, a fost încheiat între două persoane fizice, iar reieșind din conținutul art. 1352 Cod civil se deduce că la încheierea unui contract de antrepriză o parte trebuie să dețină calitatea de antreprenor.

Astfel, potrivit pct. 1. art. 2 al Legii nr. 185 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, *antreprenor poate fi: orice cetăţean al Republicii Moldova care nu este îngrădit în drepturi, în modul stabilit de prezenta Lege şi de alte acte legislative.*

Iar, potrivit art. 13 al aceleiași legi, *activitatea de antreprenoriat poate fi practicată sub următoarele forme organizatorico-juridice: a) întreprindere individuală; b) societate în nume colectiv; c) societate în comandită; d) societate pe acţiuni; e) societate cu răspundere limitată; f) cooperativă de producţie; g) cooperativă de întreprinzător; h) întreprindere de arendă; i) întreprindere de stat şi întreprindere municipală.*

Astfel, conform alin. (2) art. 1917 Cod civil, pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei iar din materialele cauzei nu se poate constata existența raporturilor juridice invocate de reclamantul/recurent, existența raportului de expertiză extrajudiciară nr. 576-04-23/T din 08.05.2023, la care face referire reclamantul/recurent, capacitatea debitorului de a dispune de obiectul tranzacției, astfel, nefiind probate circumstanțele de fapt, care au determinat încheierea tranzacției de împăcare din 09.11.2023.

În această ordine de idei, Colegiul civil atestă o divergență între suma prejudiciului material expus în mărime de 304000 lei expus în conținutul tranzacției, nefiind clar dacă acest cuantum al prejudiciului sus-enunțat rezultă expres din concluziile raportului de expertiză extrajudiciară din 08 mai 2023 (care nu a fost anexat), precum și între suma prețului pentru lucrările - obiect al contractului de antrepriză din 02 mai 2022, în mărime de 270000 lei, divergență, care, în viziunea instanței de recurs, nu poate verificată sub aspectul corespunderii cu prevederile legale a obligațiilor asumate de debitor cu ocazia semnării contractului de tranzacție din 09 noiembrie 2023.

Prin urmare, Colegiul consideră că la caz sunt aplicabile prevederile art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, din care urmează că judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului.

Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a refuzat în confirmarea tranzacției din 09.11.2023, încheiată între Ciorbă Sergiu și Oglindă Ion, stabilind că aceasta a fost încheiată cu încălcarea prevederilor art. 1917 Cod Civil, astfel, fiind prezent temeiul prevăzut de art. 489 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, Colegiul punctează că prevederile art. 489 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, denotă cert că judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta (...) încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei.

Colegiul evidențiază că încuviinţarea unei tranzacţii de împăcare şi eliberarea titlului executoriu nu este o simplă formalitate, iar judecătorul este obligat să verifice împrejurările expuse supra pentru a da putere de lucru judecat tranzacției de împăcare.

În baza art.60 al.(5) Cod de procedură civilă, judecătorul poate încuviinţa o tranzacţie de împăcare, dacă aceasta nu contravine legii şi nu încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime altor persoane, interesele societăţii sau ale statului. Astfel, Colegiul conchide că instanța de fond just a refuzat cererea privind confirmarea tranzacției, or, tranzacția propusă nu corespunde legii.

Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.

Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Ciorbă Sergiu.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea formulată de Ciorbă Sergiu împotriva lui Oglindă Ion cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca